

1944-379
F61

PRENT-BIJBEL,

BEVATTENDE

AL DE KANONIJKE BOEKEN VAN HET

OUDE EN NIEUWE TESTAMENT

VOLGENS DE OVERZETTING VAN *Dr. MARTIN LUTHER*

VERSIERD MET NAGENOEG

DUIZEND HOUTSNEËPLATEN,

VOORSTELLEND

DE GESCHIEDKUNDIGE GEBEURTENISSEN, NAAR DE MEEST BEROEMDE SCHILDERSTUKKEN;

DE LANDSCHAPPEN, NAAR OORSPRONKELIJKE TEEKENINGEN,
OF NAAR ECHTE PLAATWERKEN;

EN DE VOORWERPEN VAN NATUURLIJKE HISTORIE, KLEEDERDRAGTEN,
ZEDEN, OUDHEDEN ENZ., ALLES NAAR DE BESTE BRONNEN.

HIERBIJ ZIJN GEVOEGD

OORSPRONKELIJKE AANTEEKENINGEN,

VOORNAMELIJK TOT VERKLARING DER FRAAIJE HOUTGRAVURES,
EN VAN ZOODANIGE PLAATSEN DER H. S., ALS WELKE MET BETREKKING TOT DE GESCHIEDENIS,
AARDRIJKSKUNDE, NATUURLIJKE HISTORIE, OUDHEIDKUNDE OF ANDERSZINN,
TOELICHTING VEREISCHEN, BEWERKT

DOOR

D. BROEDELET, Dz.

Hervormd Predikant te Dordrecht.

MET EENE VOORREDE VAN

B. T. LUBLINK WEDDIK,

Evangelisch Lutherisch Predikant te Amsterdam.

EERSTE AFDEELING.

AMSTERDAM,
GEBROEDERS DIEDERICH'S.
1845.

HOOFDSTUK XXXIII.

De zegen van Mozes over de stammen.

1. Dit nu is de zegen, met welken Mozes, de man Gods, vóór zijnen dood, de kinderen Israëls zegende.

2. En hij sprak: de Heer is van Sinaï gekomen, en is hun opgegaan van Seir: hij is glansrijk verschenen van den berg Paran, en is gekomen met vele duizend heiligen; ter zijner regterhand was hun eene vurige wet.

3. Hoe heeft hij de lieden zoo lief! al zijne heiligen zijn in uwe hand; zij zullen zich plaatsen aan uwe voeten, en zullen leeren uwe woorden.

4. Mozes heeft ons de wet geboden, als een erfdeel der gemeente van Jakob.

5. En hij bediende het ambt van koning, en verzamelde de hoofden des volks benevens de stammen van Israël.

6. a) Dat Ruben leve, en niet sterve! en zijn volk gering zij!

7. Dit is de zegen van Juda; en hij sprak: Heer, verhoor de stem van Juda, maak hem tot eenen regent onder zijn volk, en laat zijne magt groot worden, en hem ter hulpe zijn tegen zijne vijanden!

8. En tot Levi sprak hij: uw regt en uw licht blijve bij uwen man, den heiligen, b) dien gij beproefdte te Massa, toen gij lieden twist voerdet aan het water der twisting.

9. Die tot zijnen vader en tot zijne moeder spreekt: ik zie hem niet; en tot zijnen broeder: ik ken hem niet; en tot zijnen zoon: ik weet het niet; want zij onderhouden uwe woorden, en bewaren uw verbond.

10. Zij zullen Jakob uwe regten leeren, en Israël uwe wet; zij zullen wierook u ten reukwerk brengen, en brand-offers op uwen altaar.

11. Heer, zegen zijn vermogen, en laat u behagen het werk zijner handen; versla den rug dergenen, die tegen hem opstaan,

en dergenen, die hem haten, dat zij niet weder opstaan!

12. En tot Benjamin sprak hij: de geliefde des Heeren zal veilig wonen; altijd zal hij zijne hand over hem houden, en zal tusschen zijne schouders wonen.

13. En c) tot Jozef sprak hij: zijn land ligt in den zegen des Heeren; daar zijn edele vruchten van den hemel, van den dauw, en van de diepte, die beneden ligt.

14. Daar zijn edele vruchten van de zon, en edele rijpe vruchten van de maan;

15. En van de hooge bergen, tegen het oosten, en van de eeuwige heuvelen;

16. En edele vruchten van de aarde, en wat er in is. De genade desgenen, die in het bosch woonde, kome op het hoofd van Jozef, en op den kruin van den Nazireër onder zijne broederen.

17. Zijne heerlijkheid zij als van den eerstgeborenen zijn stiers, en zijne hoornen zijn als de hoorn eens eenhoorns; met dezelve zal hij de volken te grond stooten, tot aan het einde des lands. Dat zijn de tien duizenden van Efraïm, en de duizenden van Manasse.

18. En tot Zebulon sprak hij: Zebulon verheug u wegens uwe togten; maar Issaschar! verheug u over uwe hutten.

19. Volken zullen aldaar aanroepen op den berg, en offeren de offers der gerechtigheid; zij zullen den overvloed der zee zuigen, en de verborgen schatten van het zand.

20. En tot Gad sprak hij: gezegend zij, die Gad ruimte maakt; hij ligt als een leeuw, en roofst den arm en het hoofd.

21. En hij voorzag zich van het eerste, want het deel des wetgevers was verborgen; hij kwam met de oversten des volks, en beschikte de gerechtigheid des Heeren, en zijne gerigten met Israël.

22. En tot Dan sprak hij: Dan is een jonge leeuw; hij zal uit Bazan voortschieten.

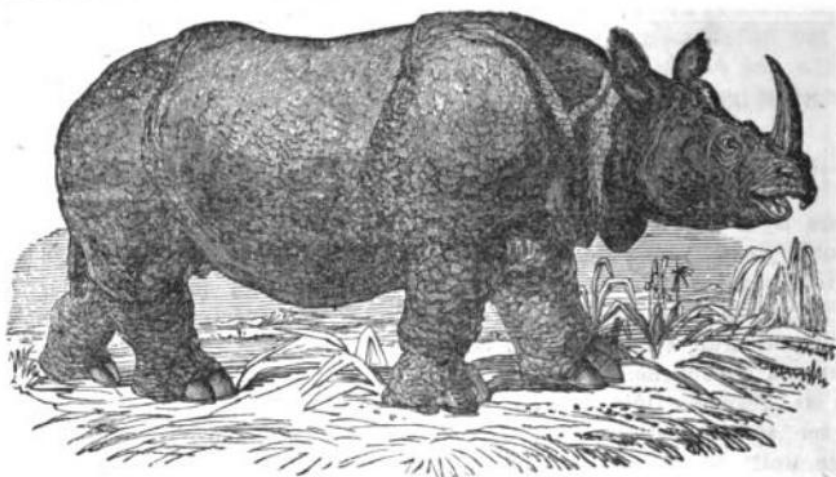
23. En tot Nafthali sprak hij: Nafthali zal genoeg hebben van hetgeen hij begcert, en hij zal vol van den zegen des Heeren zijn: tegen het westen en zuiden zal zijne bezitting zijn.

24. En tot Aser sprak hij: Aser zij ge-

a) Num. 1: 23. 26: 14.

b) Num. 20: 13.

c) Gen. 49: 24 en verv.

*) DE EENHOORN. (*Rhinoceros*). — Deut. 33: 17.

zegend met zonen; hij zij aangenaam zijnen broederen, en doope zijnen voet in olie.

25. IJzer en koper zij onder zijne schoenen; uw ouderdom zij gelijk uwe jeugd.

26. Daar is geen God, als de God des regtvaardigen; die in den hemel zit, die zij uwe hulp, en wiens heerlijkheid in de wolken is.

27. Dit is de woning Gods van het begin, en ondersteund met eeuwige armen; en hij zal voor u heen uwen vijand uitdrijven, en zeggen: zijt verdelgd!

28. Israël zal veilig wonen alleen; de fontein van Jakob zal zijn op het land, daar koorn en most is; ook zal zijn hemel van dauw druipen.

29. Gelukkig zijt gij, o Israël! wie is u gelijk? o volk! gij, die zalig wordt door den Heer, die het schild uwer hulpe, en het zwaard uwer overwinning is. Uwen vij-

anden zal het mislukken, maar gij zult op hunne hoogten treden.

HOOFDSTUK XXXIV.

Verhaal van Mozes uiteinde, vs. 1—7 van Israëls rouw daarover, vs. 8, 9. Lofspraak op Mozes, vs. 10—12.

1. a) En Mozes ging van de vlakke velden der Moabiten op den berg Nebo, op den top van het gebergte Pisga, tegenover Jericho; en de Heer toonde hem het geheele land Gilead, tot Dan toe;

2. En geheel Nafthali, en het land van Efraïm en Manasse, en het geheele land van Juda, tot aan de uiterste zee;

3. En tegen het zuiden, en de landstreek der vallei van Jericho, de Palmstad, tot Zoar toe.

a) Deut. 3: 27.

*) Er is veel reden om te twijfelen of wel dit op de wapenschilden zoo bekende en beroemde dier anders, dan denkbeeldig, bestaan hebbe. Er is in het oorspronkelijke woord niets, hetwelk ons aanleiding geeft om te denken dat het beest maar één' hoorn zoude hebben. Het tegendeel schijnt ook uit Ps. 22: 11 te blijken. Anderen willen daarom aan een' wilden stier of buffel-os, of dergelijk wild dier gedacht hebben; zoo als ook de dichtelijke beschrijving van Job (Hoofdst. 39: 12 enz.) dit gevoelen aanmerkelijk bevestigt. Wil men volstrekt aan een eenhoorn dier denken, veiligst zal het zijn zich den neushoorn of *Rhinoceros* voor te stellen. Dit heeft bovendien het gezag der Bijbel-vertaling, onder den naam van *Vulgata* bekend, vóór zich, die hier *rhinoceros* en *monoceros* (Septuaginti *μονόκερας*) voor gelijknamig geeft. Het hoornachtig uitsteeksel aan het voorste gedeelte van zijn kop geeft dit dier, meer dan enig ander bekend beest, recht op den naam *eenhoorn*. Het is een plant-etend, ontembaar dier, dat ontzaglijke lichaamskrachten bezit, met eene onkwetsbare huid, als met een ondoordringbaar schild, overdekt, en zoo zwaar is, dat men verhaalde dat er eens acht manspersonen noodig waren geweest om den kop van een enkelen op een' wagen te tillen. Eene soort dezer dieren behoort in Indië te huis, terwijl er nog ten minsten twee soorten van in Afrika bestaan.